

تحلیل پتروفابریکی ساختارهای جنوب نهاوند بر اساس شواهد بافت ساختاری

دکتر روح اله ندری^۱، دکتر هادی یگانه فر^۲، ایمان شجاعیان^۳

۱- گروه زمین شناسی دانشگاه پیام نور، قم، ایران Nadri@pnu.ac.ir

۲- گروه زمین شناسی، دانشگاه پیام نور، خرم آباد، ایران yeganehfar@pnu.ac.ir

۳- گروه زمین شناسی، دانشگاه پیام نور، خرم آباد، ایران shojayan@yahoo.com

چکیده:

منطقه مورد مطالعه در مرز بین دو زون ساختاری سنندج سیرجان و زاگرس چین خورده قرار دارد و در تکتونیک ایران با نام زاگرس مرتفع یا زاگرس خورد شده شناخته می شود. در منطقه مورد مطالعه دو سیستم گسلی بزرگ گسل جوان زاگرس و راندگی اصلی زاگرس و گسل های معکوس گردکانه و سنگ سوراخ و گسل راستا لغز نهاوند و بروجرد و گارون موثر بوده است. برونزد توده های افیولیت نشانگر نزدیکی منطقه مورد مطالعه به زمیندرز نئوتتیس می باشد. مطالعه عملکرد گسل جوان زاگرس باعث ایجاد گسیختگی ها و شکستگی های شده است. همچنین هم پوشانی پایانه گسل های راستا لغز نهاوند و گارون که از قطعات گسل جوان زاگرس و به صورت راستگرد راست پله می باشد باعث به وجود آمدن یک ناحیه تحت فشار شده است و گسل های امتداد لغز زیادی در این مناطق تحت فشار تشکیل شده است. ابتدا بر اثر تنش وارده جهت تنش حاکم بر منطقه تعیین و گسل های معکوس ایجاد شدند و با فشار و تجمع تنش در محل ضعف پوسته یعنی گسل راستا لغز جوان زاگرس شکل گرفته و با توجه به اینکه این گسل در امتداد یک خط مستقیم نمی باشد با گسل گارون سبب ایجاد ساختار دم اسبی شده و در این منطقه شاید بدلیل تغییرات پی سنگ، راستای شرقی - غربی گسل ها به سمت جنوب تغییر پیدا کرده و بررسی ریزساختار نشان دهنده پهنه برشی بودن منطقه می باشد که با بررسی ماکلهای کلسیت شاهد تغییر فاز فشار و دگرگونی می باشیم و می توان برش ساده ریدل را برای منطقه ارایه داد که ناشی از رسیدن گسل های راستا لغز نهاوند و گارون می باشد که با توجه به شکستگی های هم روند R و غیر هم روند R' زمین ریخت هایی مانند تغییر بستر رودخانه و قرارگیری تپه روبروی دره و غیره از مدل برشی ساده (ریدل) تبعیت می کند.

کلید واژه ها: زمیندرز، افیولیت، زاگرس مرتفع، راندگی اصلی زاگرس، گسل جوان زاگرس

Petrofabric analysis of south nahavand structures by petrofabric evidence Dr Roollah Naderi, Dr. Hadi Yeganehfar , Iman Shojaeen

Nadri@pnu.ac.ir
yeganehfar@pnu.ac.ir
shojayan@yahoo.com

Abstract:

The study area is located on the border between the two structural zones of Santander Sirjan and Zagros folded and is known in the tectonic of Iran called Zagros or Zagros. In the study area, two major faults systems of

Zagros fault and Zagros main thrust, and reverse faults of the valley and hollow rocks and Nahavand and Boroujerd and Garoon stratigraphic faults have been effective. The outflow of ophiolite masses indicates the close proximity of the studied area to the Neotethys landfill. In the studied area, the performance of the young Zagros fault has caused fractures and fractures. Also, overlapping of Nahavand and Garoon stratigraphic faults, which are parts of the Zagros fault fragmentation and it is a straight-right step that causes the formation of an area under pressure in the region, and slip-up faults are formed in these areas. First, due to the stresses imposed on the stresses on the area, the creation of inverse faults And with pressure and accumulation of stress at the location of the weakness of the crust, Due to the fact that this fault is not along a straight line, the Garoon fault has caused the formation of a pond tail in the region, and in this region, due to changes in the pinnacle, the East-West direction of the faults could be changed to the south. The study of the microstructure of the region indicates the shear zone of the region. By studying the calcite muests, we have a change in the phase of pressure and metamorphism in the region, and we can provide a simple Riddle cut for the region, which is due to the arrival of Nahavand and Garoon strain-slip faults. Pay attention to the fractures of both R and non-R in the region and the land, such as the change of the river bed and the location the hill opposite the valley, etc., follows the simple shear model (Riddle).

Keywords: Winter bearing, Ophiolite, High Zagros, Main Zagros Drift, Young Zagros Fault

مقدمه:

موقعیت جغرافیای شهرستان نهاوند به گونه‌ای است که در بردارنده دو ایالت زمین ساختی سنندج - سیرجان و زاگرس مرتفع می‌باشد. بخش شمالی این شهرستان در ایالت زمین ساختی سنندج - سیرجان و بخش جنوبی آن در شمال باختر زاگرس مرتفع قرار دارد و این دو بخش زمین ساختی در نهاوند با تشکیل سنگ‌های افیولیتی از هم قابل تفکیک می‌باشند. همان‌طور که مهم‌ترین پدیده ساختاری در زاگرس مرتفع، راندگی اصلی زاگرس است در محدوده مورد مطالعه نیز مهم‌ترین پدیده ساختاری رخنمون یافته گسل‌های راندگی می‌باشد. چندین سیستم راندگی، طبقات سنگی در جنوب نهاوند را تحت تأثیر قرار داده‌اند طوری که مرز میان کوه و دشت را تشکیل داده و در طول جاده نهاوند به نورآباد در استان لرستان در آبرفت‌های کواترنری از نظر پنهان می‌شوند.

روش تحقیق:

برای تحلیل و تفسیر بافت ساختاری در منطقه مورد مطالعه ضرورت دارد که بررسی‌های مقدماتی به منظور انجام بازدیدهای صحرائی صورت پذیرد. مشخص نمودن محدوده‌های مورد نظر با مطالعه‌ی اطلاعات کتابخانه‌ای و به کمک نقشه‌های زمین‌شناسی منطقه امکان‌پذیر می‌باشد. همچنین نمونه‌گیری‌های صحیح و مناسب برای تهیه مقاطع نازک صیقلی و مطالعات میکروسکوپی از دیگر ضروریات روش اجرای این تحقیق می‌باشد. برای بررسی منطقه مورد نظر، نمونه‌برداری با توجه به ساختارهای موجود از نظر سوی برش و جهت حرکت به طور جدا صورت گرفت و حدود ۵۰ نمونه جمع‌آوری